

Daarom ga ik naar de kerk, gedachten over Gods huis als plaats van ontmoeting, ds. A.A.F. van de Weg, € 14,99

Dit boek is geschreven tijdens de coronapandemie. Nadenken over de kerk, terwijl we niet of nauwelijks naar de kerk kunnen. De auteur schrijft aan de hand van diverse thema's over de kerkgang, de rustdag en de ontmoeting met God en met elkaar.

God heeft de rustdag gezegend met het oog op Zichzelf. Hij neemt na zes scheppingsdagen afstand van Zijn eigen werk. Voor ons is de rustdag een noodzakelijke pauze in het ritme van elke dag. Een dag om tot bezinning te komen en elkaar en de Heere te ontmoeten. We hebben elke dag zoveel prikkels, zoveel deadlines die gehaald moeten worden. Op de zondag kunnen we onthaasten, vertragen, ook om rust voor onze ziel te vinden in Gods huis. Dit lijkt zo in tegenstelling met onze lifestyle, waarin alles snel moet en binnen een paar klikken alles is geregeld. In de kerk wordt een andere levensstijl geleerd. De nadruk wordt gelegd op wat ons voedt (smaken en proeven) en niet op wat wij consumeren.

De kerkgang geeft ook houvast. Deze goede gewoonte moet volharding worden. Dit gaat echter niet vanzelf, we moeten aangemoedigd worden. Zeker in de coronacrisis. Voor afhakers was deze crisis echt het laatste zetje om niet meer naar de kerk te gaan. Fijn dat we de beelduitzendingen hebben, maar het blijven hulpmiddelen en ze kunnen een echte kerkdienst niet vervangen. Ook het kerkshoppen wordt op deze manier erg gemakkelijk! Daarom is het zo belangrijk het lijntje met de gemeenteleden vast te houden. Gods gemeente is een gemeenschap van volharding in het gebed, maar ook van onderlinge ontmoetingen. (Zie de aansporing in Psalm 100: 'Kom voor Mijn aangezicht en dien Mij met blijdschap'). De gemeente is een gezin (zie Efeze 2:19: 'huisgenoten van God'). Als het goed is hebben de leden oog en hart voor elkaar. Natuurlijk blijft het een uitdaging om met de verschillen om te gaan, maar laten we met elkaar gericht zijn op hetzelfde doel. We worden tenslotte ook allemaal op dezelfde manier begroet als de kerkdienst begint: 'Genade zij u en vrede!' We moeten weer oefenen in het luisteren. Het luisteren naar Gods stem, in de diverse onderdelen van de liturgie: de Wet bepaalt ons bij Gods heiligheid en onze zondigheid, in de Schriftlezing horen we rechtstreeks de stem van God. In het gezamenlijke gebed luisteren we, maar bidden we ook mee. Gods huis is de plaats van Zijn openbaring. Hij raakt hier harten aan om tot aanbidding te brengen. Natuurlijk kunnen al deze dingen ook gebeuren via de livestream, maar niets kan de echte kerkgang vervangen.

Ds. Van de Weg gaat ook in op gebruiken die we eigenlijk zijn kwijtgeraakt door de Reformatie: het knielen en vaker gaan staan tijdens de eredienst. Knielen is een nederige houding en het zou voor meer toewijding kunnen zorgen tijdens het gebed. Staande zingen of luisteren naar de Schriftlezing komen we juist ook in de Bijbel tegen. Bijvoorbeeld in Nehemia 8:16 lezen we dat het volk staand luistert toen Ezra de wet van de Heere voorlas. Hij pleit ook voor momenten van stilte in de liturgie. Stilte is een goede manier om ons voor te bereiden op de ontmoeting met God. Stilte getuigt ook van eerbied en ontzag.

In het boek komt de hele liturgie van een traditionele kerkdienst aan de orde. Opvallend is dat de eerbied voor God heel vaak naar voren komt. Tenslotte wijst de auteur ons erop dat een kerkdienst geen doel in zichzelf is, maar een voorproefje van wat komen gaat. Wat kan het moeilijk zijn om vanuit de dienst weer het volle leven in te gaan. Het betekent echter dat we nog op doorreis zijn. Daarom worden we aangeraden om ook doordeweeks de tijd te nemen om je Bijbel te lezen, te overdenken en te bidden. En op die doorreis blijven we naar de kerk gaan!

Een prachtig boek met uitleg over waarom we naar de kerk gaan en wat dat precies betekent. Juist in de coronatijd wordt duidelijk wat de kerkgang voor ons betekent. Aan het eind van elk hoofdstuk staan gespreksvragen die zich goed lenen voor bespreking in een groep. Ds. Van de Weg noemt in elk hoofdstuk wel een Psalm, een lied of een gedicht. Aan het einde van het boek staan deze allemaal beschreven. Daarom tot slot het in hoofdstuk 3 genoemde lied 276 vers 1 uit 'Weerklank'

**De vreugde voert ons naar dit huis
waar 't Woord aan ons geschiedt.
God roept Zijn naam over ons uit
en in wekt ons het lied.**